1971 ஜூலை 23]

இணைப்பு 1.

[242-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

முன்னுரை

17. மானியக் கோரிக்கை.—மீனளத்துறையின் கீழ் ரூ. 2,35,15,700 -க்கு மேற்படாமல் அரசுக்கு தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970–71-ஆம் ஆண்டில் அரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கிய மான மீனள பணித்திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பற்றிப் பின் வரும் பத்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ல் எடுத்துக்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள புதிய திட்டங்கள் பற்றிய முக்கியக் கூறுகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நோக்கம்.

நீண்ட கடற்கரையும் எண்ணற்ற நீர்த்தேக்கங்களும், ஏரிகளும், குளங்களும் நிறைந்து எழில் குலுங்கும் நாடு இன்பத் தமிழ்நாடு. ஆழ்கடலும் அகநாட்டு நீர் நிலைகளும் மீன்வளத்தை வணிக முறையில் மேம்படுத்துவதற்கேற்ற வாய்ப்புக் கூறுகளைப் பெருமளவில் பெற்றுள்ளன. மீன் பிடிப்பதற்கேற்ற 77,700 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவுள்ள கடற்பகுதியுடன் தமிழ்நாட்டுக் கடற் கரை 1,000 கி.மீ. நீளமுள்ளதாக அமைந்துள்ளது. உள்நாட்டு நீர் நிலைகளின் பரப்பளவு 7,90,000 ஹெக்டேராகும்.

தமிழ்நாடு மீனளத்துறை 1907-ல் நிறுவப்பட்டது. அன்று முதல் மீனளங்கள், மீனைச் சார்ந்த தொழில்கள் முதலியவற்றை ஆழ்ந் தறிந்து அவற்றை வளர்ப்பதில் தமிழ்நாடு அரசு நாட்டம் செலுத்தி வந்துள்ளது. எனினும் 1950-க்குப் பின்னர், ஐந்தாண்டுத் திட்டங் களின் கீழ், மீனின வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதற்காக மீனள வளர்ச்சி பற்றிய பெருந்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் மீன்பிடி விசைப்படகுகள், நைலான் நூல்கள் வழங்குதல், பிடித்த மீனைப் பாதுகாப்பதற்காக உறை பனிக் கட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்கும், பனி அறைகளுக்கும் வகை செய்தல், மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கும் மீன்பிடி படகுகளை நிறுத்தி வைப்ப தற்குமான வசதிகளுக்கு வகை செய்தல் போன்றவை இத்துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கியமான திட்டங்களாகும். வீட்டுவசதி, மீன்பிடி கிராமங்களை இணைக்கும் சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற சமூகப் பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மீனவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தவும் இத்துறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. அறிவியல் முறையில் மீன் குஞ்சுகளை வளர்த்து நீர்த்தேக்கங்களில் விடுவதற்கும் பாது காப்பதற்கும், பயன்படுத்துவதற்கும் உள்ளூர்ப்பகுதிகளிலுள்ள பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் அனைத்தும் துறையின் கீழ் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன.

[1971 ஜூலை 23

மீனளத்துறை வளர்ச்சிக்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 1969–70, 1970–71-ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட செலவையும் 1971–72-ல் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தையும் கீழேயுள்ள விவர அறிக்கையில் காணலாம் :—

	மத்திய அரசின் ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள்.	மத்திய அரசின் உதவிப் பெறும் திட்டங்கள்.
	(ரூ. இலட்சத்தில்.)	
1969–70 (கணக்குகள்)	27·87	109·39
1970 71 (துறையின் கணக்கு) ..	49·91	127·80
1971–72 (வரவு-செலவு திட்ட திருத்த மதிப்பீடு)	101·53	183·59

மீன் உற்பத்தி.

கடல் மீன் பிடிப்பின் ஆண்டு அளவு, 1951-ல் 0.44 லட்சம் டன் களிலிருந்து 1970-ல் 2.28 லட்சம் டன் ஆகவும் உள்நாட்டு மீன் பிடிப்பு 0.34 லட்சத்திலிருந்து 1.20 லட்சம் டன் ஆகவும் உயர்ந் துள்ளது. 1969-70-ல் ஏற்பட்ட வறட்சி நிலைமையின் காரணமாக அந்த ஆண்டில் மீனினப்பெருக்கம் பாதிக்கப்பட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், உள்நாட்டு நீர்நிலைகளிலிருந்து 2.00 லட்சம் டன்களும், கடலில் இருந்து 3.00 லட்சம் டன் மீனையும் பிடிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மீன்பிடி விசைப்படகுகள்.

இரண்டாம் திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மீன்பிடி விசைப் படகுகள் திட்டம், அதனை அடுத்து வந்த எல்லாத் திட்டங் களிலும் மீனள வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய திட்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்கென்றே ஒவ்வொரு ஆண்டும் திட்டச் செலவில் சுமார் 75 சதவீதம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

நான்காவது திட்டத்தில் மீனளத்துறையின் மூலம் 1,000 படகு களைக் கட்டி வழங்கவும் வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகத்தின் உதவியுடன் மீனவர் கூட்டுறவுத் கூட்டமைப்புகள் மூலம் 275 படகுகளைக் கட்டி வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இத் திட்டத்திற்கு 1969–70-ல் ரூ. 60.02 லட்சம் தொகை செலவிடப் பட்டது. துறையைச் சேர்ந்த படகு கட்டும் நிலையங்கள் மூலம் 135 விசைப்படகுகள் கட்டப்பட்டன. துறையின் கணக்குப்படி இத் திட்டத்திற்கு 1970–71-ல் ரூ. 98.10 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. தனி முகவர்கள் மூலம் கட்டப்பட்ட 40 படகுகளைத் தவிர, துறையின் படகு கட்டும் நிலையங்கள் மூலம் 146 படகுகள் கட்டப்பட்டன. மேலும் 40 படகுகள் பல்வேறு நிலைகளில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1971–72-ஆம் ஆண்டில், 1970–71-ல் விட்டுப்போன எஞ்சிய வேலை இனங்களைத் தவிர மீனளத்துறையின் படகு கட்டும் நிலையங்களில் 150 படகுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971–72-ல்

மேலும் 50 படகுகளைத் தனியார் படகு கட்டுபவர்கள் மூலம் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ஆம் ஆண்டில் படகுகள் கட்டுவதற்காக, ரூ. 128.33 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 31—3—1971 வரை குறிப்பாக துறையின் படகு கட்டும் நிலையங்கள் நான்கின் மூலம் 1,198 படகுகள் கட்டப்பட்டன.

இந்தியாவில் முதன் முறையாக இரும்பு-சிமிட்டி (Ferro-Cement) படகுகள் கட்டுவதற்காகத் துறையைச் சேர்ந்த படகு கட்டும் நிலையம் ஒன்று நிறுவும் சிறப்பு தமிழ்நாட்டிற்கே உரிய ஒன்றாகும். இந்தவகைப் படகுகள் காப்பதற்கு எளிதாகவும் மரப்படகுகளைக் காட்டிலும் செலவு குறைந்ததாகவும் இருக்கும். 1971-72-ல், 8 இரும்பு-சிமிட்டிப் படகுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் மீனவர்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்ட விசைப்படகுகளைப் பொறுத்தவரையில், பழுது பார்க்கும் வசதிகளுக்கு வகை செய்வதற்காக, மீன் கரை சேர்க்கும் முக்கிய இடங்களில் எல்லாம் பணி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆழ்கடல் மீன்பிடிப்பு.

57 அடி நீளமுள்ள உருக்கு இழு படகுகள் (Steel trawlers) நான்கு கட்டுவதற்காக ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தனியார் நிறுவனங்களால் பெரிய அளவில் வணிக முறையில் மீன் பிடிப் பதற்காக மீன்பிடி இடங்களைத் தமிழ்நாடு கடற்கரையின் ஆழ் கடலில் ஆய்வு செய்வதற்காக இந்த இழு படகுகள் தயாரிக்கப் படும். இதில் இரண்டு இழு படகுகளை கல்கத்தாவில் 1970-71-ல் முன்னரே கட்டி முடித்து வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டது. இவை கூடிய விரைவில் ஒப்படைக்கப்படும். ஏனைய இரண்டு இழு படகு களும் வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டு நடப்பாண்டில் ஒப்படைக்கப் படும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்காக, இந்த நான்கு இழு படகுகளையும் துறை பேணி வருவதற்கும் இயக்கு வதற்கும் ரூ. 20.88 லட்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மீன்பிடி சாதனங்கள் வழங்கல்.

மீனவர்களுக்கு விசைப் படகுகளுடன் வழங்கப்படுவதற்காக 1969-70-ல் 10,360 கிலோகிராம் நைலான் நூல் வாங்கப்பட்டது. 1970-71-ல் துறையால் 14,000 கிலோகிராம் நைலான் நூல் வாங்கப் பட்டது. 1971-72-லும் கூட விசைப்படகுகளுடன் சலுகை விலையில் நைலான் முறுக்குக் கயிறு வழங்கும் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல் படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-ல் 17,500 கிலோ கிராம் நைலான் நூல் பகிர்ந்தளிப்பதற்கென வாங்குவதற்காக ரூ. 7.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களுக்கு ஈடுசெய் விலையில் நைலான் நூல்கள் வாங்கிப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதற்கு மானியத் தொகை வழங்குவதற் கான திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இதற்கென 1971-72-ல் ரூ. 2.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு திட்டத்தின் கீழும் அனுமதிக்கப்பட்ட 20 சதவீதம் உதவித் தொகை 1971-72-லும் தொடர்ந்து வழங்கப் படும்.

[1971 சூலை 23

மீன் சினைகள் உற்பத்தியும் அக நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் குஞ்சுகளை விடுவதும்.

இயற்கை நீர் நிலைகளிலிருந்து மீன் சினைகளைச் சேகரிக்கும் திட்டத்தினாலும், பெரிய கெண்டை மீன் சினைகளைத் தூண்டுதல் முறையில் பொரிக்கச் செய்து மீன் குஞ்சுகளை நீர்நிலைகளில் விடுவதன் மூலமும் அகநாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன் உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது. 1969–70-ஆம் ஆண்டில் 450.00 லட்சம் மீன் குஞ்சுகளும், 838.00 லட்சம் பொரித்த மீன் குஞ்சுகளும் (Hatchlings) வளர்க்கப்பட்டன. 1970-71-ல் சுமார் 600.00 லட்சம் மீன் குஞ்சுகளும், 900.00 லட்சம் பொரித்த மீன் குஞ்சுகளும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. 1971-72-ல் மீன் குஞ்சுகள் உற்பத்தியை மேலும் அதிகரிக்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள மாநில அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நீர்நிலைகளிலும், மாநில அரசால் மேற்கொள்ளப்படாத நீர் நிலைகளிலும் ஊராட்சி நீர் நிலைகளிலும் மீன் வளர்ப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. போதுமான அளவு மீன் சினைகள் இல்லாத காரணத்தால் மாநில அரசு மேற்கொள்ளாத நீர்நிலைகளிலும் ஊராட்சி நீர்நிலைகளிலும் தற்போது குறைந்த அளவு மீன் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. மாநில அரசு மேற்கொண்டுள்ள நீர் நிலைகளிலும் கூட போதுமான அளவு மீன் சினைகள் இல்லாத காரணத்தால் போதுமான அளவு மீன் குஞ்சு வளர்க்க இயலவில்லை. மதிப்பீட்டிற்கிணங்க, 450 லட்சம் மீன் குஞ்சுகள் குறைந்துள்ளன. இந்தக் குறைவு, கூடுதல் உற்பத்தியின் மூலம் நிறைவு செய்யப் படவேண்டும். எனவே 1971–72-ல் படிப் படியாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டத்தின் கீழ் ஆளியாறு, திருமூர்த்தி, கோமுகி போன்ற நீர்த்தேக்கப் பகுதிகளில் தூண்டல் முறையில் கெண்டை மீன் முட்டைகளைப் பொரிக்கச் செய்யும் நிலையங்களைத் (Induced Carp Spawning Centres) தொடங்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. 1971–72-ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மாவட்டத்தில் மேற்படி திட்டத்தைச் செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பூங்கார், உப்பார் அணை முதலிய இடங்களில் முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள மீன் குஞ்சுப் பண்ணைகளும், மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளும், 1971–72-ல் முடிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,200 லட்சம் அளவு மீன் குஞ்சு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் அளவை எய்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நீர்த்தேக்கங்களில் மீன் பண்ணைகளை அமைத்தல்.

1969–70-ஆம் ஆண்டில் மஞ்சளாறு, பூண்டி, புத்தேரி, சாத்தனூர், வைகை, கிருஷ்ணகிரி ஆகிய இடங்களில் மீன் பண்ணைகள் அமைக்கும் பணி முடிக்கப்பட்டு அவை இயங்கி வருகின்றன. 1970–71-ஆம் ஆண்டில் திருமூர்த்தி, வைகை, மணிமுத்தாறு ஆகிய இடங்களில் மீன் பண்ணைகள் அமைக்கும் பணி முடிக்கப்பட்டது. 1971–72-ஆம் ஆண்டில் அவலாஞ்சி, திருச்சிராப்பள்ளி, வீடுர், கோமுகி ஆகிய இடங்களில் மீன் பண்ணைகள் அமைக்கும் பணியை முடிக்கவும், சோலையாறு, சித்தாறு நீர்த்தேக்கங்களை மேம்படுத்தவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. மணிமுக்தா நதி, மேல் அணை, சத்தியாறு அணை ஆகிய இடங்களில் முறையாக மீன் குஞ்சுகளை விடுவதற்காக, 1971–72-ல் அந்த இடங்களில் மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளும் கட்டப்படும்.

1971 ஜூலை 23]

அக நாட்டு நீர்நிலை மீனளங்களைக் குத்தகைக்கு விடுதல்.

மாநில அரசின் நீர்வாயில்களில் மீன் பிடிப்பதற்கான உரிமைகளை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் குத்தகை விடும் முறை, பொது ஏலம் எதுவுமின்றி, 1970-ஆம் ஆண்டு முதல் அல்லது 1380-ஆம் விளைச்சல் ஆண்டிலிருந்து மேற்கொண்டு மூன்றாண்டுக் கால அளவுக்குத் தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்று ஆணையிடப் பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள குளங்களில் மீன் பிடிப்பதற்கான உரிமைகளை 1969–70 வரையில் தங்களது விருப்பப்படி முடிவு செய்தன. இந்தக் குளங்களில் மீன் பிடிக்கும் உரிமைகளையும் பொது ஏலமின்றி மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடவேண்டுமென்று அரசு பின்னர் ஆணையிட்டுள்ளது.

பயிற்சி.

சென்னை, கடலூர், நாகப்பட்டினம், மண்டபம், தூத்துக்குடி, கொளச்சல் ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையமாக 6 கடல் மீனவர் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன. மேட்டூர் அணைக்கட்டில் உள்நாட்டு மீனவர் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று உள்ளது. மண்டபத்தைத் தவிர, ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்திலும், 10 திங்கள் கால அளவில் ஒரு சமயத்தில் 50 மீனவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. மண்டபத்தில் ஒவ்வொரு முறையும் 60 மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. 1969–70, 1970–71-ஆம் ஆண்டுகளில் இந்த பயிற்சி நிலையங்கள் எல்லாவற்றிலும் பயிற்சி பெற்ற மீனவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 630 ஆகும். மேம்பாடான முறைகளில் மீன் பிடிப்பதும், விசைப்படகுகளை இயக்குவதும் மீனவர்களுக்கு இயலச் செய்வதே பயிற்சித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1971–72-ஆம் ஆண்டில், பயிற்சித் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. திட்டப்பணிகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதில் துறைப் பணியாளர்களின் திறமையை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் அரசிதழ் பதிவுபெற்ற, அரசிதழ் பதிவு பெறாத அதிகாரிகள் பல துறைகளிலும் பயிற்சி பெறுவதற்கு பல மத்திய மீனள நிலையங்களுக்கு முகமையில் அனுப்பப்படுகிறார்கள்.

பனிக்கட்டி உற்பத்தி பிரிவு, பனி அறைப் பிரிவு, உறையவைக்கும் பிரிவு.

இத்துறை 27 பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவுகள், பனி அறைப் பிரிவுகள், உறையவைக்கும் பிரிவுகளை நிறுவியுள்ளது. தூத்துக்குடியில் மற்றுமோர் உறையவைக்கும் பிரிவு தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உறைய வைக்கும் பிரிவை குத்தகைக்கு விடத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. கன்னியாகுமரி, இடிந்தகரை, கடப்பாக்கம், முத்துப் பேட்டை, சேதுபவாசத்திரம், அதிராம்பட்டினம், தூத்தூர், எனையம் புத்தந்துறை ஆகிய இடங்களில் 5 டன் திறனுள்ள இரண்டு பனிக் கட்டித் தொழிற்சாலைகள் 2 டன் திறனுள்ள ஆறு பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை கட்டப்படும் பணி வெவ்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. 1971–72-ஆம் ஆண்டில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஆரம்பாக்கத்தில் அந்தப் பகுதிலுள்ள மீனவர்களின்

[1971 ஜூலை 23

தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மற்றுமோர் பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலை கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்திய-நார்வே திட்டத்தின் கீழ் 10 டன் மீன்களை உறையவைக்கும் திறனுள்ள புழைவழி உறை நிலையம் (Tunnel Freezer) ஒன்றும், 50 டன் திறனுள்ள உறைய வைக்கப்பட்ட மீன்களைச் சேகரித்து வைக்கக்கூடிய பனி அறை ஒன்றும் மண்டபத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1970–71-ஆம் ஆண்டில் ஒரு டன் திறனுள்ள குளிர் அறைத்தட்டுகளில் உறைவிக்கும் இயந்திரம் ஒன்றும் இந்தப் பிரிவுடன் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைக்கும் பிரிவு.

பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று முன்னோடித் திட்ட அடிப்படையில் 1965-ல் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள தூத்துக்குடியில் அமைக்கப்பட்டது. இத் தொழிற்சாலை துவக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து குத்தகைக்கு விடப்பட்ட வரை உற்பத்தி செய்த டப்பிகளின் விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

ஆண்டு.	இறால் டப்பிகள்.	'சார்டின்' மீன் டப்பிகள்.
(1)	(2)	(3)
1965	——	7,716
1966	16,689	33,205
1967	1,575	1,21,860
1968	2,351	2,23,287
1969	——	34,502
	20,615	4,20,570

"சார்டின்" மீன் டப்பிகளில் பெரும்பகுதி தரைப்படைக் கொள் முதல் நிறுவனத்தால் ஒப்பந்த அறிவிப்புப்படி வாங்கிக்கொள்ளப் பட்டது. டப்பிகளில் அடைக்கப்படும் மீன்களைத் துறை மூலம் விற்பனை செய்வதில் ஏற்பட்ட இடர்பாடு காரணமாக, இத் தொழிற்சாலை தூத்துக்குடியிலுள்ள மெஸர்ஸ் சி. ஆர். கொரேரா பிரதர்ஸுக்கு 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 16-ம் தேதி முதல் 5 ஆண்டு காலக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளது.

மீனவர் நலத் திட்டங்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் முதல் தடவையாக மீனவர்களுக்காக 100 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 1968–69-ஆம் ஆண்டில் அரசு ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. மீனவர்களுக்கு இன்னும் 100 வீடுகள் கட்டுவதற்காக 1969–70-ல் மற்றுமோர் லட்சம் ரூபாய் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட 200 வீடுகளில் 1969–70, 1970–71-ஆம் ஆண்டுகளில் 127 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய வீடுகள் 1971–72-ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பெறும். இத் திட்டத்தின் கீழ் 1969–70-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 0.73 லட்சமும், 1970–71-ல் ரூ. 0.35 லட்சமும் (துறைக் கணக்கு)

1971 சூலை 23]

செலவிடப்பட்டது. 1971–72-ஆம் ஆண்டிலும் இத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ல் மீனவர்களுக்காக இன்னும் 100 வீடுகள் கட்டுவதற்காக ரூபாய் ஒரு லட்சத்துக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தவிர, புயல் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 2.62 லட்சம் செலவில் 1969–70-ல் தஞ்சாவூர் மாவட்டம், அம்மாபட்டினம் கிராமத்தில் 70 வீடுகள் கட்டுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இந்த 70 வீடுகளும் 1971–72-ல் கட்டி முடிக்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

ரூ. 4.00 லட்சம் செலவில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் (1) முக்கியச் சாலையிலிருந்து செருத்தூர் மீனவர் குப்பத்தை இணைக்கும் கிளைச் சாலை, (2) தோப்புத்துறை ரயில் நிலையத்திலிருந்து ஆர்க்காடு சாலை வரை இணைக்கும் கிளைச் சாலை ஆகிய இரண்டு கிளைச் சாலைகளை அமைக்க 1969–70-ஆம் ஆண்டில் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இச் சாலைகள் அமைக்கப்படும் பணி நடந்தேறி வருகிறது. 1971–72-க்குள் அவை அமைத்து முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படு கிறது. 1969–70-ல் ரூ. 0.53 லட்சம் செலவில் எட்டு சிறு சாலைகளை அமைக்கும் பணியை சேதுபவாசத்திர ஊராட்சி ஒன்றியம் மேற் கொண்டது. செலவு முழுவதும் மீனவ நிதியிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்குத் திரும்ப கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970–71-ல் மேச்சேரி ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் ரூ. 0.25 லட்சம் செலவில் சேலம் மாவட்டத்தில் கீரக்காரனூரிலிருந்து கூனண்டியூர் வரை சாலை அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப் பணி நடந்தேறி வருகிறது. 1971–72-ஆம் ஆண்டில் கன்னியாகுமரி பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலைக்கு ஓர் இணைச் சாலை அமைக்கவும், ஏரிபுறக்கரைக்காக மற்றொரு கிளைச் சாலையும் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. சாலைப் பணிக்காக 1971–72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 2.20 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மீன்பிடித் தொழிலுக்கான நிறுவன நிதி உதவி.

மீனவ வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு அரசு முக்கியமாய் நிதி உதவி அளித்துவந்தபோதிலும், இத்தகைய பல மேம்பாட்டுப் பணிகளில் வளர்ச்சியை நோக்குமிடத்து அரசின் நிதி வாயில்கள் போதுமானவை அல்ல எனத் தெரியவந்துள்ளது. எனவே, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகளில் மீன்பிடித் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க அரசு நிதியுதவி நீட்டிக்க முடியாமலுள்ளது. எனினும், வேளாண்மை மறு நிதியுதவிக் கழகம், வணிக வங்கிகள் முதலிய நிதியுதவும் நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் பெறுவதற்கு இத் துறைகளுக்கு அரசால் ஊக்கமளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது குறித்துத் தேவையான உதவியையும் அரசு வழங்கி வருகிறது. சென்னை மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டமைப்பின் ஆதரவுடனும், வேளாண்மை மறு நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவி யுடனும் சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலுள்ள மீன்பிடி தொழில் மேம்பாட்டிற்கான திட்டத்திற்கு ரூ. 33.82 லட்சம் மொத்தச் செலவில் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அத் தொகையில் ரூ. 22.98 லட்சம் வேளாண்மை மறு நிதியுதவிக் கழகத்

திடமிருந்து கடனுகவும், எஞ்சியுள்ள ரூ. 10.84 லட்சம் அரசால் விசைப் படகு, நைலான் நூல் போன்றவற்றிற்கு உதவித் தொகையாகவும் வழங்கப்படுகின்றன. அரசு ரூபாய் மூன்று லட்சம் பங்கு மூலதனத்தையும் வழங்கியுள்ளது. திருநெல்வேலி மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டமைப்பின் ஆதரவின்கீழ் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மீன்பிடித் தொழில் மேம்பாட்டிற்கான இதுபோன்ற ஒரு திட்டம் ரூ. 78.70 லட்சம் செலவில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் வேளாண்மை மறு நிதியுதவிக் கழகத்தின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் மீனளத் திட்டங்களை நிறுவுவதற்காக மீன்களைக் கரை சேர்க்கும் இடங்களில் கடற்கரைக் கருகில் நிலங்களை ஒதுக்கியும், நீர், மின்வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தும், மாநில அரசு உதவி செய்து வருகின்றது. மீன்பிடி படகுகள் வேண்டுமென மீனவர்களல்லாதவரிடமிருந்து ஏறத்தாழ 100 விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. மீன்பிடி படகுகளை வாங்குவதற்காக இந்த விண்ணப்பதாரர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்க வணிக வங்கிகள் அணுகப்பட்டு வருகின்றன.

மீன்பிடித் துறைமுகங்களும், மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான துறைகளும்.

இம் மாநில அரசின் அயரா முயற்சியின் பயனுக ரூ. 210 லட்சம் செலவில் தூத்துக்குடியில் மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்றை மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்ற இந்திய அரசு முன்வந்தது. இத் துறைமுகப் பணி 1968–69-ல் மேற்கொள்ளப் பட்டது. பணி நடந்தேறி வருகிறது. துறைமுகம் 1972–73 இறுதிக்குள் முடிவடையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இராமேஸ்வரத்திலும், மண்டபத்திலும் இரு மீன்பிடித் தோணித் துறைகளைக் கட்டுவதற்கான திட்டம் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 1968–69-இல் ஒப்புதலளிக்கப்பட்டது. பணி விரைந்து நிறைவேறி வருகிறது. கடலூர் (II நிலை), நாகப்பட்டினம் துறைமுகப் பணிகளும் நடந்து வருகின்றன. அவை 1971–72-இல் முடிவடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969–70-இல் ரூ. 27.87 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1970–71-ல் ரூ. 49.91 லட்சம் மேற்படி திட்டங்களுக்காகச் செலவிடப்பட்டது. மேற்சொன்ன துறைமுகப் பணிகளுக்காக 1971–72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 101.53 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 388 லட்சம் செலவில் சென்னையில் மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்றைக் கட்ட இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இப் பணி சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்தால் நிறைவேற்றப்படும். இத் துறைமுகத்திற்கான வடிவமைப்பு வரைபடம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பூனவிலுள்ள மத்திய நீர்–மின் ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இந்த வடிவமைப்புக்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்பட்டு அது இந்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்ற பின்னர், இப் பணியைச் சென்னை துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகம் மேற்கொள்ளும்.

1971 ஜூலை 23]

இந்திய-நார்வே திட்டம்.

நார்வே நாட்டுத் தொழில் நுட்ப இயந்திர உதவியுடன் மீனளத் திட்டம் ஒன்று 1963 நவம்பர் திங்களில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மண்டபத்தில், தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. படகு கட்டும் தளம், மீனளப் பயிற்சி நிலையம், பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலை, குளிர்சாதன அறை, மீன்களை உறையவைக்கும் பிரிவு, மீன் மாவுத் தொழிற்சாலை, மீன்பிடி படகுகளை நிறுத்திவைப்பதற்கான வசதிகள், மீனவர் குடியிருப்பு ஆகியவை இத் திட்டத்தின் கீழ் அடங்கும். இப் பணிகள் அனைத்தும் நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, மீனவர் புதுக் குடியிருப்பு நீங்கலாக மற்ற பணிகள் நிறைவேற்றி முடிக்கப் பட்டுள்ளன. மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான வசதிகளையும் படகுகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கான வசதிகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கான பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன. இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 36.43 லட்சம் பெறுமான பொறிகளை நார்வே நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக முதலில் வழங்கப்பட்ட 81 ஆழ்கடல் பொறி களும் இதில் அடங்கும். இத் திட்டத்தை நிறுவ மாநில அரசுக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 66 லட்சம் செலவு ஏற்பட்டுள்ளது.

ஐம்பது டன் பொடி மீன் (Trash Fish) மீன் கழிவு இவற்றை மீன் மாவாக மாற்றுவதற்கான திறனுள்ள மீன் மாவுத் தொழிற்சாலை இப்போது கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டது. நார்வே பொறியாளர் கள் இத் தொழிற்சாலையில் சோதனை அடிப்படையில் பணிகளை நடத்தி வருகின்றனர். இத் தொழிற்சாலை வணிக ரீதியில் உற்பத்தியை விரைவில் தொடங்கும்.

இந்திய-பெல்ஜிய மீனளத் திட்டம்.

கட்டுமரங்களில் விசைப் பொறிகளை அமைக்கும் திட்டத்தின் முதல் நிலை, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முட்டத்திலுள்ள கோட்டார் சமூகப் பணிச் சங்கத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இதற்குப் பெல்ஜியம் பசிப் பிணியொழிப்பு இயக்கக் குழு (Belgium Freedom From Hunger Compaign) உதவி அளிக்கிறது. இப்பணி 1970 டிசம்பர் திங்களில் முடிவடைந்துள்ளது. 100 நாட்டுப் படகுகளில் விசைப் பொறிகளை அமைத்துள்ளது. எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டுள்ளது என்பதை இத்துறை ஆய்ந்து வருகிறது. இதன் அடிப்படையில் இரண்டாவது நிலையில் இப் பணியை விரிவுபடுத்து வதே நோக்கமாகும். இரண்டாவது நிலைப் பணி முடிவடைந்தவுடன் மீனள உற்பத்தி அதிகரிப்பதுடன் இத் திட்டப் பகுதியைச் சுற்றி வாழ்ந்துவரும் மீனவர்களின் சமூக-பொருளாதார நிலை மேம்பாடு மென்றும் கருதப்படுகிறது. இந்த இரண்டாவது நிலைப் பணிக்கு பெல்ஜியம் பசிப் பிணி ஒழிப்பு இயக்கக் குழு மேற்கொண்டும் உதவி செய்யமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

முத்துக் குளித்தல்.

தூத்துக்குடி முத்துக் குளிக்கும் கரை, உலகில் இன்று நல் முத்துக்கள் கிடைக்கும் இடங்கள் சிலவற்றில் ஒன்றாகும். இங்கு ஆண்டுதோறும் முத்துக்கள் கிடைப்பதில்லை. 1805 முதல் 1961

வரையில் 27 முறைகள்தான் முத்துக்குளிப்பு நடந்துள்ளது. முத்துச் சிப்பிகள் கிடைக்கும் இடங்களைப்பற்றிக் குறித்த காலத்திற்கு ஒரு முறை ஆய்வு செய்வதன் மூலம் அறிவியல் முறையில் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. 1970-இல் கடைசியாக நடத்தப்பட்ட ஆய்வின் மூலம் முத்துச் சிப்பிகள் அதிகமாகக் காணப்படவில்லை யென்றும், இப்போது முத்துக்குளித்தல் நடத்த அவை போது மானவையல்ல வென்றும் தெரியவந்தது.

சங்கு எடுப்போருக்கு உதவியளித்தல்.

இதுவரை தமிழ்நாட்டிலுள்ள சங்கு குளிக்கும் துறைகள், துறையால் இயக்கப்பட்டன. அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அதிக ஒப்பந்த விலை கேட்பவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடப் பட்டன. சங்கு குளிக்கும் ஏழை எளியமக்களுக்கு உதவும் பொருட்டு, அரசு அண்மையில் ஒரு முடிவெடுத்தது. அதாவது, தூத்துக்குடி சங்கு குளிக்கும் துறை நீங்கலாக தமிழ்நாட்டின் கடற்கரை முழுவதும் உரிமம் பெற்ற சங்கு குளிப்போர் தாராளமாக சங்கு குளிக்கும் பகுதியாய் இருக்குமென அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. முற்போக்கான இந்த ஏற்பாட்டின் காரணமாக, ஏராளமான சங்கு குளிப்போர் ஒரு சில தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சங்குகளை ஒப்புவிக்கும் பொறுப் பிலிருந்து விடுபடுகின்றனர். சங்குகளை விற்பனை செய்யக் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்குமாறு அரசு ஆலோசனை கூறியுள்ளது. தூத்துக்குடி சங்கு குளிக்கும் துறையைப் பொறுத்தவரையில் சங்கு குளிப்போரின் பணிகளை முறைப்படுத்தி சங்குகளைச் சேகரித்து அவற்றை விற்பனை செய்யும் பணியைத் துறையே தொடர்ந்து செய்து வரும்.

மத்திய மீனளக் கழகம்.

கல்கத்தாவிலுள்ள மத்திய மீனளக் கழகத்தில் பங்கு மூலதனமாக மாநில அரசு ரூபாய் மூன்று லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. நியாய மான விலைகளில் துய்ப்போருக்கு மீனை வழங்குவதும், அதே சமயத்தில் நியாயமான விலையை மீனவர்கள் பெறுவதற்கும் வகை செய்வதே இந்தக் கழகத்தின் பொது நோக்கங்களாகும். மேற்கு வங்காளத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்காகவும் சென்னை மாநகரில் சில்லரையில் விற்பனை செய்வதற்காகவும் நமது நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து மத்திய மீனளக் கழகத்திற்கு வழக்கமாக மீன்கள் ஏற்றியனுப்பப்படுகின்றன. இதனால் நமது மாநிலத்தில் உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிக்கும் மீனவர்களுக்கு நியாய விலை கிடைப்பது உறுதியாகிறது.

ஏற்றுமதி.

1969–70-இல் தமிழ்நாடு சுமார் ரூ. 2.49 கோடி மதிப்புள்ள மீனையும், மீன் பொருட்களையும் ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. இலங்கைக்கு உலர்ந்த மீனையும், அமெரிக்காவிற்கும், ஜப்பானுக்கும் உறைந்த இரால் மீன்களையும் ஏற்றுமதி செய்ததன் மூலம் இந்த வருமானத்தில் பெரும் பகுதி ஈட்டப்பட்டது.